

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานเรื่อง ประติมากรรมประเพณีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง โดยการแบ่ง การสร้างสรรค์ผลงานออกเป็น 3 ช่วง ในปี พ.ศ. 2549 – 2552 หลังจากขั้นตอนการสร้างสรรค์ ได้นำผลงานมาวิเคราะห์ห้อย่างเป็นระบบนำมาเขียนเป็นรายงานเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์ ผลงานในช่วงต่อไปในอนาคตโดยมีผลงานในช่วงต่างๆ ดังต่อไปนี้

ผลงานช่วงที่ 1 ปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

1. ผลงานชื่อ บ้านท้าย. 2549 ขนาด 72 x 123 เซนติเมตร สื่อวัสดุไฟเบอร์กลาส
2. ผลงานชื่อ หน้าช้าง. 2549 ขนาด 64 x 84 เซนติเมตร สื่อวัสดุไฟเบอร์กลาส
3. ผลงานชื่อ ขาช้าง. 2549 ขนาด 67 x 86 เซนติเมตร สื่อวัสดุไฟเบอร์กลาส

ผลงานช่วงที่ 2 ปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

1. ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1. 2551 ขนาด 40 x 51 เซนติเมตร สื่อวัสดุไฟเบอร์กลาสผสมผงโลหะ

ผลงานช่วงที่ 3 ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 2 ชิ้น

1. ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI on 1. 2551 ขนาด 48 x 67 เซนติเมตร สื่อวัสดุดินเผาพอดเลนท์

1. เครื่องมือการวิเคราะห์

การศึกษาผลงานประติมากรรมประเพณีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง ได้กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

- 1.1 แนวความคิดและเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเพณีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง
- 1.2 มูลฐานทางทัศนศิลป์และโครงสร้างทางทัศนศิลป์ในงานประติมากรรมประเพณีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง

- 1.2.1 มूलฐานทัศนศิลป์
- 1.2.2 โครงสร้างทางทัศนศิลป์
- 1.3 ประเภทกลวิธีและวัสดุในการสร้างสรรค์ประติมากรรมประเภทหุ่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง
 - 1.3.1 ประเภทของประติมากรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง
 - 1.3.2 กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทหุ่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง
 - 1.3.3 วัสดุในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทหุ่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง

สถานที่และระยะเวลาที่ใช้ในการสร้างสรรค์

สถานที่ ห้องปฏิบัติการสาขาประติมากรรมไทย วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ระยะเวลาที่ใช้ในการสร้างสรรค์ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2549 – เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ โดยการนำภาพผลงานที่สร้างขึ้นในช่วงที่ 1 ปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น ผลงานในช่วงที่ 2 ปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น ผลงานช่วงที่ 3 ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น มาวิเคราะห์แล้วนำผลวิเคราะห์มาเขียนเป็นรายงานและหาข้อมูลต่างๆ เพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง เช่น จากหนังสือ , การสัมภาษณ์ นักวิชาการ มาสร้างสรรค์พัฒนาทางด้านแนวความคิด , เนื้อหา , มूलฐานทางทัศนศิลป์ , โครงสร้างทางทัศนศิลป์ , ประเภทของประติมากรรม , กลวิธีและวัสดุ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้ได้ผลงานเป็นไปด้วยความเที่ยงตรงจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ของการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. แนวความคิด
2. เนื้อหา
3. มूलฐานทางทัศนศิลป์

4. โครงสร้างทางทัศนศิลป์
5. ประเภทของประติมากรรม
6. กลวิธีในการสร้างงาน
7. วัสดุในการสร้างงาน

3. ผลการวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์ประติมากรรมประเภทนูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง แบ่งออกเป็น 3 ช่วงดังนี้

3.1 ภาพผลงานทั้งหมด

1. การสร้างสรรค์ผลงานช่วงที่ 1 ปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

ภาพที่ 113 บั้นท้าย

ภาพที่ 114 หน้าช้าง.

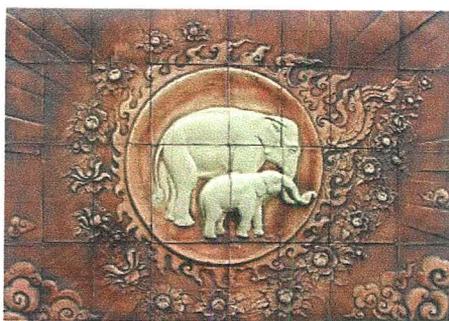
ภาพที่ 115 ขาช้าง.

2. การสร้างสรรค์ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 116 พระพิฆเนศวร 1.

3. การสร้างสรรค์ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 117 แม่รับกับ AI

3.2 การวิเคราะห์แนวความคิด

1. การวิเคราะห์แนวความคิด ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น
 ชิ้นที่ 1 ผลงานชื่อ บันท้าย. ผลงานชิ้นนี้ต้องการเสนอมุมมองของผู้ปล่อยช้างคืนสู่ธรรมชาติแสดงถึงแนวคิดของโครงการเพาะช่าง : ศิลปินเพื่อช่าง ซึ่งในปัจจุบันการเลี้ยงช้างเป็นภาระอันยิ่งใหญ่ของควาญช้าง ช้างกินอาหารเป็นจำนวนมากคิดเป็นน้ำหนักประมาณ 250 กิโลกรัม ต่อวัน ซึ่งประกอบกับเจ้าของช้างที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจจึงจำเป็นต้องนำช้างจากป่าเข้าสู่เมืองต่างๆ ที่พบเห็นในปัจจุบันทำให้ทางภาครัฐและเอกชนจัดตั้งสถาบันคชบาลในพระอุปถัมภ์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนากรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์และ

มูลนิธิต้นช้างสู่ธรรมชาติ เพื่อตอบสนองพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เพื่อดูแลรักษาชีวิตของช้างที่ได้รับอุบัติเหตุนำไปปล่อยคืนสู่ป่าที่อยู่ที่ธรรมชาติของช้างจึงทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

ชิ้นที่ 2 ผลงานชื่อ หน้าช้าง. ผลงานชิ้นนี้ต้องการนำเสนอมุมมองในส่วนของใบหน้าเพราะเป็นสิ่งที่แสดงอารมณ์ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์และสัตว์ ผู้วิจัยมีความประทับใจจากการได้ไปสัมผัสกับช้างที่มีชีวิตจริงมีความสนใจในลักษณะพื้นผิวรีวรอยบริเวณใบหน้า นัยน์ตา ใบหู พื้นผิวบริเวณอวัยวะต่างๆ ที่มีความแตกต่างกัน จึงได้เกิดแนวคิดต้องการจำลองพื้นผิวรีวรอยที่น่าสนใจจึงทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

ชิ้นที่ 3 ผลงานชื่อ ขาช้าง. ผลงานชิ้นนี้ต้องการนำเสนอมุมมองในส่วนขาของช้างเพราะความสำคัญในการดำรงชีวิตเพราะช้างจะต้องหาอาหารเป็นจำนวนมากในแต่ละวันจะต้องกินอาหารประมาณ 250 กิโลกรัมต่อวัน ใช้เวลาในการเดินทาง 12 – 19 ชั่วโมงและเป็นอวัยวะหนึ่งของช้างที่ได้รับบาดเจ็บเป็นส่วนใหญ่ ลักษณะของเท้าช้างมีรีวรอยพื้นผิวที่สวยงามจึงทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้

2. การวิเคราะห์แนวความคิด ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ชิ้นที่ 4 ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1. แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานต้องการนำเสนอ ได้แนวคิดจากลักษณะทางเทพปฏิกของพระพิฆเนศวร เพราะข้าพเจ้าสร้างสรรค์เนื้อหาเรื่องของการบูชาพระพิฆเนศวรเพราะจากการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบพิธีหรือผู้เลี้ยงช้างบูชาพระพิฆเนศวรแทบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะทำพิธีใดคนเลี้ยงช้างต้องมาทำพิธีบูชาก่อนทำกิจกรรมใด ๆ หลังจากการเดินทางศึกษาดูงานที่โรงเรียนสอนควาญช้าง ที่ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง ผู้สร้างสรรค์ผลงาน ได้ศึกษาหาความรู้ในการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งได้หนังสือ 108 เทพแห่งสวรรค์ฉบับคณะศปกรณัม. 2545 : 41 บรรยายว่า พระพิฆเนศวรมีผู้คนนิยมบูชาอาจสวมกรัณท์มงกุฎ (มงกุฎชนิดแบนราบ) หรือสวมชฎาทรงสูงก็ได้ พระเนตรส่วนใหญ่จะมีเพียง 2 ตา เท่านั้นในส่วนตาที่ 3 บริเวณหน้าผาก (บางแห่งใช้เปลวเพลิงเป็นสัญลักษณ์แทน) นิยมใช้ในลัทธิตันตระเท่านั้นพบเห็นได้จากพระคณศในศิลปะของทิเบต ซึ่งได้ในหนังสือ 108 เทพแห่งสวรรค์ฉบับคณะศปกรณัมได้กล่าวถึงลักษณะของพระคณศว่า เอกทันตะหมายถึง ผู้มีงาข้างเดียว , รัทต-ตุณฑะ หมายถึง ผู้มีวงสีแดง , วักร-ตุณฑะ หมายถึง ผู้มีวงศดโค้ง , ทวิ-เททก หมายถึง ผู้มีกายสองลอน , ลัมโพทร หมายถึง ผู้มีท้องพลู , คชานนะ หมายถึง ผู้มีหน้าเป็นช้าง , พาล – คณปติ หมายถึง คณปติในวัยเด็ก , ลัมพกรรณ หมายถึง ผู้มีหูยาน ในส่วนของเครื่องประดับ

สายชัยโงปืดสายศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนาพราหมณ์ซึ่งส่วนใหญ่นิยมเอามาเป็นสายศักดิ์สิทธิ์เพื่อแสดงถึงวงศั่วนแห่งมหาวิเวท

3. การวิเคราะห์แนวความคิด ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น
 ชิ้นที่ 5 ชื่อผลงาน แม่รับกับ AI แนวคิดเกิดจากความประทับใจจากการเดินทางเข้าร่วมโครงการฯ ในเรื่องความรักของแม่ลูก ระหว่างการศึกษาดูงานได้พบ ช้างแม่ลูกคู่หนึ่ง ชื่อ พังตะวัน และลูกช้างชื่อ AI จากการอธิบายของวิทยากรบอกว่าพังตะวันไม่ใช่แม่ตัวจริงของ AI แต่ภาษาความหมายเรียกว่า แม่รับ คือ ช้างมีสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของแม่ช้าง เมื่อรู้สึกตัวว่าท้องแก่มากก็มักจะหาช้างพังด้วยกันไว้เป็นเพื่อน ซึ่งจะช่วยให้ทำหน้าที่เลี้ยงลูกช้าง แม่รับจะรักและห่วงหา ลูกช้างยิ่งกว่าแม่จริงเสีย

3.3 การวิเคราะห์เนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงาน

เกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทหุ่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง

1. เนื้อหาเรื่องของมนุษย์กับธรรมชาติ การแสดงออกทางด้านจิตวิทยา ความรัก เพศ การแต่งงาน ความกลัว ความเปล่าเปลี่ยว ความทะเยอทะยาน การแสดงออกทางด้านความตาย และอารมณ์ที่น่ากลัว
2. เนื้อหาเรื่องของมนุษย์กับบุคคลอื่น ครอบครัว การแสดงสนุกสนานและการกีฬา ความต้องการทำงาน ความหลงกลวง ความเปลี่ยนแปลงทางวัย
3. เนื้อหาเรื่องของมนุษย์และความเชื่อ ความงาม ความฉลาดศักดิ์ดัดตอน ความคิดสร้างสรรค์ การแสดงออกทางด้านจิตศรัทธา การแสดงออกทางด้านความงาม

3.3.1 ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

ชิ้นที่ 1 ผลงานชื่อ บั้นท้าย. ผลงานส่วนใหญ่ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันผลงานส่วนใหญ่นำเสนอส่วนหน้าหรือส่วนอื่นๆ ผู้วิจัยต้องการนำเสนอมุมมองใหม่เพื่อให้ผู้ชมได้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์ของแม่พันธุ์ของช้าง ที่มีความงามทางการสร้างปริมาตรของผลงานประติมากรรม

ชิ้นที่ 2 ผลงานชื่อ หน้าช้าง. ผู้วิจัยต้องการนำเสนอเนื้อหาบริเวณใบหน้าของช้างที่ประกอบไปด้วย นัยน์ตาช้าง เป็นส่วนที่มีขนาดเล็กลงเมื่อเปรียบเทียบกับรูปร่างอันสูงใหญ่ แต่สามารถมองเห็นสิ่งต่างๆ ได้ชัดเจนดีเห็นได้แต่ระยะไกล ใบหูมีลักษณะเป็นแผ่นคล้ายพัด

บอกไปมาอยู่เสมอ เมื่อช่างกางใบหูกอกจะได้ยินเสียงจากที่ไกลๆ งาช่างเป็นสิ่งสวยงามและมีราคา
มากที่สุดในตัวช่าง งาช่างคือฟันหน้าหรือเขี้ยวของช่าง งอกออกจากขากรรไกรบนข้างละอันมี 2
ชนิด คือ งาปลีมีความยาวไม่มากแต่มีลำใหญ่วัดโดยรอบประมาณ 15 นิ้วฟูตขึ้นไปในส่วนงาเครือ
หรืองาหวาย หมายถึงงาที่ยาวรี มีความกว้างโดยรอบไม่ถึง 14 นิ้ว

ชั้นที่ 3 ผลงานชื่อ ขาช่าง ช่างมีนิ้วทำสั้นที่สุดจนเห็นแต่อุ้งเท้า มีเล็บโผล่ให้
เห็นเป็นบางเล็บ ส่วนมากมี 18 เล็บ คือ เท้าหน้าข้างละ 5 เล็บ เท้าหลังข้างละ 4 เล็บบางตัวมี
16 บางตัวมี 20 เล็บ

3.3.2 ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ชั้นที่ 4 ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1. พระพิฆเนศวรเป็นที่เคารพนับถือของพวกหมอเผ่า
ผู้เลี้ยงช้าง ผู้โพนช้าง คล้องช้างและฝึกสอนช้าง กิจกรรมต่างๆ จะต้องอาศัยพิธีเกี่ยวกับช้างผู้ทำ
พิธีจะต้อง ทำการบวงสรวงบูชานมัสการพระพิฆเนศวร โดยนับถือเป็นเทพเจ้าประจำช้างและเป็น
เทพประจำศิลปวิทยา

3.3.3 ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 2 ชิ้น

ชั้นที่ 5 ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI ความรักของแม่ลูก ระหว่าง ช้างแม่ลูกคู่หนึ่ง
ชื่อ พังตะวันและลูกช้างชื่อ AI จากการอธิบายของวิทยากรบอกว่าพังตะวันไม่ใช่แม่ตัวจริงของ AI
แต่ภาษาความหมายเรียกว่า แม่รับ คือ ช้างมีสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของแม่ช้าง เมื่อรู้สึกตัวว่าท้องแก่
มากก็มักจะหาช้างพังด้วยกันไว้เป็นเพื่อน ซึ่งจะช่วยทำหน้าที่เลี้ยงลูกช้าง แม่รับจะรักและหวง
แหนลูกช้างยิ่งกว่าแม่จริงเสียอีก ผู้วิจัยมีความประทับใจในความหมายของแม่รับจึงได้สร้างสรรค์
ผลงาน 1 ชิ้น

3.4 การวิเคราะห์เส้น

เกณฑ์การวิเคราะห์เส้นในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเทพูนที่มีเนื้อหา
เกี่ยวกับช้าง

1. ลักษณะของเส้น
2. ประเภทของเส้น
 - 2.1 เส้นที่เกิดขึ้นจริง (Actual Line)
 - 2.2 เส้นเชิงนัย (Implied Line)
 - 2.3 เส้นที่ไม่มีตัวตน (Invisible Line or Psychic Line)

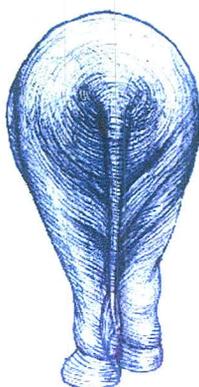
2.3.1 เส้นแกนกลางของรูปทรง (Axis Line)

2.3.2 เส้นจากขอบปริมาตร

1. ลักษณะของเส้นและประเภทของเส้น

1.1 การวิเคราะห์เส้นที่มีอยู่จริง

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

ภาพที่ 118 การวิเคราะห์เส้นที่มีอยู่จริง บนเท้า.

ภาพที่ 119 การวิเคราะห์เส้นที่มีอยู่จริง หน้าข้าง.

ผลงานชื่อ บนเท้า ปรากฏลักษณะของเส้น 2 ลักษณะ คือ 1. ลักษณะของเส้น โค้ง คิดเป็นร้อยละ 50 ปรากฏบริเวณรูปร่างของเส้นภายนอกของรูปทรง 2. ลักษณะของอิสระ คิดเป็นร้อยละ 50 ปรากฏบริเวณริ้วรอยต่าง ๆ ทั่วตัวข้างและปรากฏชนิดของเส้น 1 ชนิด คือ ปรากฏเส้นที่มีอยู่จริงเกิดจากเส้นที่ขุดเป็นร่องด้วยเครื่องมือเลียนแบบริ้วรอยผิวหนังของข้างบริเวณ สะโพก โคนหาง หาง ขนหาง ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 100

ผลงานชื่อ หน้าข้าง ปรากฏลักษณะของเส้น 2 ลักษณะ คือ 1. ลักษณะของเส้น โค้ง คิดเป็นร้อยละ 70 ปรากฏบริเวณเนินน้ำเต้า โหนกศีรษะ ขอบตา คาง งา หู และริ้วรอยบาง เส้นเป็นเส้นโค้ง 2. ลักษณะของอิสระ คิดเป็นร้อยละ 30 ปรากฏบริเวณริ้วรอยของผิวหนังทั่วบริเวณผลงาน และปรากฏชนิดของเส้น 1 ชนิด คือ ปรากฏเส้นที่มีอยู่จริงเกิดจากเส้นที่ขุดเป็นร่องด้วยเครื่องมือเลียนแบบริ้วรอยผิวหนังของข้างบริเวณ โคนวง รอบดวงตา โคนวง ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 100

ภาพที่ 120 การวิเคราะห์เส้นที่มีอยู่จริงขาช้าง

ผลงานชื่อ ขาช้าง ปรากฏลักษณะของเส้น 2 ลักษณะ คือ 1.ลักษณะของเส้นโค้ง คิดเป็นร้อยละ 60 ปรากฏบริเวณเล็บ เท้า ขาและริ้วรอยบางส่วน 2. ลักษณะของอิสระ คิดเป็น ร้อยละ 40 ปรากฏบริเวณริ้วรอยของผิวหนังช้างทั่วบริเวณผลงาน และปรากฏชนิดของเส้น 1 ชนิด คือ ปรากฏเส้นที่มีอยู่จริงเกิดจากเส้นที่ขูดเป็นร่องด้วยเครื่องมือเลียนแบบริ้วรอยผิวหนังของช้าง บริเวณเข้าเท้า ขาด้านล่าง ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 100

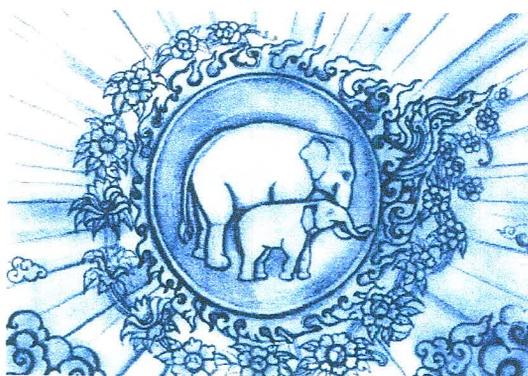
ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 121 การวิเคราะห์เส้นที่มีอยู่จริงพระพิฆเนศวร 1

ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1 ปรากฏลักษณะของเส้น 3 ลักษณะ คือ 1. ลักษณะของเส้นตรง คิดเป็นร้อยละ 5 ปรากฏบริเวณสัญลักษณ์เครื่องหมายคำว่า โอม สวัสดิกะ และเส้นรัศมีบริเวณศิวะและตรีอาวูธ 2. ลักษณะของเส้นโค้ง คิดเป็นร้อยละ 40 ปรากฏบริเวณรัศมีภายนอกบริเวณสัญลักษณ์เครื่องหมายคำว่า โอม สวัสดิกะ กิ่งช่อดอกพุดตาลและเครื่องแต่งกายของพระพิฆเนศวร 3. ลักษณะของอิสระ คิดเป็นร้อยละ 55 ปรากฏบริเวณของช่อดอกพุดตาลและใบ และปรากฏชนิดของเส้น 1 ชนิด คือ ปรากฏเส้นที่มีอยู่จริงเกิดจากเส้นที่ขูดเป็นร่องด้วยเครื่องมือปรากฏ สัญลักษณ์เครื่องหมายคำว่า โอม สวัสดิกะ และเส้นรัศมีบริเวณศิวะและตรีอาวูธ บริเวณช่อดอกพุดตาลและใบ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 100

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 122 การวิเคราะห์เส้นที่มีอยู่จริง แม่รับกับ AI

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI ปรากฏลักษณะของเส้น 3 ลักษณะ คือ 1. ลักษณะของเส้นตรง คิดเป็นร้อยละ 10 ปรากฏบริเวณเส้นรัศมีของพระอาทิตย์ขอบผลงานทั้งหมด 2. ลักษณะของเส้นโค้ง คิดเป็นร้อยละ 50 ปรากฏบริเวณ ก้อนเมฆและลาวดสายไทยที่เป็นรัศมีเปลวของพระอาทิตย์ และในบางส่วนของตัวช้างและลูก 3. ลักษณะของอิสระ คิดเป็นร้อยละ 40 ปรากฏบริเวณกายวิภาค รั้วรอยของตัวช้างและช่อดอกพุดตาลทั้งหมด และปรากฏชนิดของเส้น 1 ชนิด คือ ปรากฏเส้นที่มีอยู่จริงเกิดจากเส้นที่ขูดเป็นร่องด้วยเครื่องมือปรากฏดังนี้ รัศมีของพระอาทิตย์ ก้อนเมฆและลาวดสายไทยที่เป็นรัศมีเปลวของพระอาทิตย์ ในบางส่วนของตัวช้าง-ลูกช้างและช่อดอกพุดตาลทั้งหมด ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 100

1.1 ลักษณะของเส้น 3 ลักษณะ คือ

1. เส้นตรง
2. เส้นโค้ง
3. เส้นอิสระ

1.2 ประเภทของเส้นที่ปรากฏแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

1. เส้นที่เกิดขึ้นจริง (Actual line) ได้แก่เส้นที่เกิดขึ้นจริง จากการเขียน การขีดเป็นร่องโดยใช้เครื่องมือปั้น หรือเครื่องมือแกะสลัก

ผลการวิเคราะห์เส้นในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทนูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้างปรากฏดังนี้

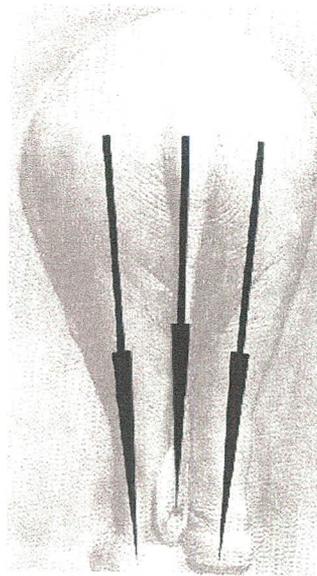
ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชั้น

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชั้น

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชั้น

2. เส้นแกนโครงสร้างของรูปทรง

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชั้น

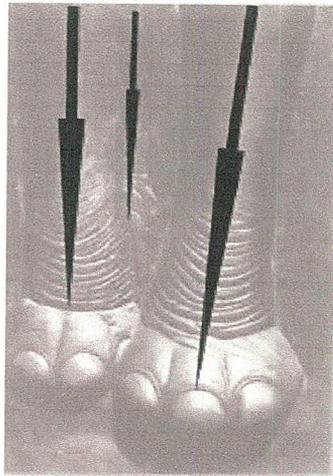
ภาพที่ 123 การวิเคราะห์เส้นแกนของรูปทรงบันท้าย

ผลงานชื่อ บันท้าย ปรากฏเส้นแกนของรูปทรง 3 เส้น คือ ปรากฏเส้นแกนของรูปทรงอยู่ในแนวตั้ง ตั้งตรง 90 องศา บริเวณ ขาข้าง 2 เส้นและหางข้างอีก 1 เส้น

ภาพที่ 124 การวิเคราะห์เส้นแกนของรูปทรงหน้าข้าง

ผลงานชื่อ หน้าข้าง ปรากฏเส้นแกนของรูปทรง 2 เส้น คือ 1) ปรากฏเส้นแกนของรูปทรงอยู่ในแนวตั้งเฉียงลงไปทางด้านขวา 85 องศา บริเวณหน้าผากจนถึงโคนวง 2) ปรากฏเส้นแกนของรูปทรงอยู่ในแนวตั้ง ตั้งตรง 90 องศา บริเวณงาข้าง

ภาพที่ 125 การวิเคราะห์เส้นแกนของรูปทรงขาข้าง

ผลงานชื่อ ขาข้าง ปรากฏเส้นแกนของรูปทรงอยู่ในแนวตั้ง ตั้งตรง 90 องศา จำนวน 3 เส้น คือ 1) ปรากฏเส้นแกนของรูปทรงบริเวณ เท้าขวา หน้าและหลัง จำนวน 2 เส้น 2) ปรากฏเส้นแกนของรูปทรงบริเวณ เท้าซ้าย จำนวน 1 เส้น

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

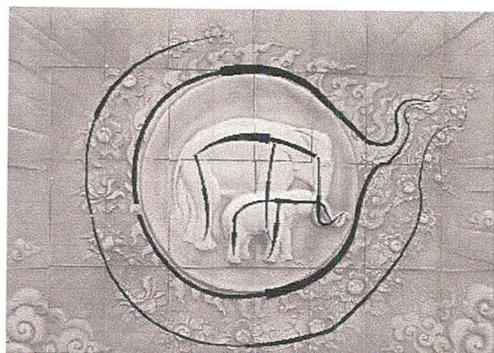

ภาพที่ 126 การวิเคราะห์เส้นแกนของรูปทรงพระพิฆเนศวร 1.

ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1

1. เส้นแกนของรูปทรงอยู่ในแนวตั้ง 90 องศา ปราบกฎบริเวณ จำนวน 1 เส้น คือ บริเวณของพระพิฆเนศวร จำนวน 1 เส้น
2. เส้นแกนของรูปทรงเฉียง 45 องศา ปราบกฎบริเวณ จำนวน 4 เส้น คือ บริเวณ รูปดอกพุดตาลจำนวน 4 ซ่อ
3. เส้นแกนของรูปทรงกลม ปราบกฎบริเวณ จำนวน 2 เส้น คือ บริเวณ เครื่องหมายสัญลักษณ์ทั้งซ้ายและขวา

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 127 การวิเคราะห์เส้นแกนของรูปทรงแม่รับกับ AI

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI ปรากฏเส้นแกนของรูปทรงปรากฏดังนี้

1. เส้นแกนของรูปทรงอยู่ในแนวตั้ง 90 องศา ปรากฏบริเวณ จำนวน 4 เส้น คือ บริเวณขาข้าง
2. เส้นแกนของรูปทรงกลม ปรากฏบริเวณ จำนวน 2 เส้น คือ บริเวณช่อดอก พุดตาลและพระอาทิตย์

ผลการวิเคราะห์เส้นแกนกลางของรูปทรง (Axis Line) ผลงานประติมากรรม ประเทพูนเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง ปรากฏผลดังนี้

- ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น
 ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น
 ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

3.5 การวิเคราะห์สี

เกณฑ์การวิเคราะห์สีในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเทพูนเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง

1. ประเภทของการใช้สี
2. วรรณะของสี

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

ภาพที่ 128 การวิเคราะห์สีปั้นท้าย

ผลงานชื่อ บันท้าย

1. ประเภทของการใช้สี ใช้สีสเปรย์ สีดำด้าน สีเขียวเมทัลลิก สีน้ำตาล ทองแดง เมทัลลิก สเปรย์เคลือบเงา
2. ปรากฏวรรณะสีร้อน คิดเป็นร้อยละ 40 และสีน้ำตาลเข้มคิดเป็นร้อยละ 60 ลักษณะสีเลียนแบบสีของโลหะทองแดง (Cooper) ทั่วทั้งบริเวณผลงาน

ภาพที่ 129 การวิเคราะห์สีหน้าข้าง

ผลงานชื่อ หน้าข้าง

1. ประเภทของการใช้สีสเปรย์ สีดำด้าน สีเขียวเมทัลลิก สีน้ำตาล ทองแดง เมทัลลิก สเปรย์ เคลือบเงา
2. ปรากฏวรรณะสีร้อน คิดเป็นร้อยละ 40 และสีน้ำตาลเข้มคิดเป็นร้อยละ 60 ลักษณะสีเลียนแบบสีของโลหะทองแดง (Cooper) ทั่วทั้งบริเวณผลงาน

ภาพที่ 130 การวิเคราะห์สีขาข้าง

ผลงานชื่อ ขาช้าง

1. ประเภทของการใช้สีสเปรย์ สีดำด้าน สีเขียวเมทัลลิก สีนํ้าตาล ทองแดง เมทัลลิก สเปรย์เคลือบเงา
2. ปรางูวรรณะสีร้อน คิดเป็นร้อยละ 40และสีนํ้าตาลเข้มคิดเป็นร้อยละ 60 ลักษณะสีเลียนแบบสีของโลหะทองแดง (Cooper) ทั่วทั้งบริเวณผลงาน

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

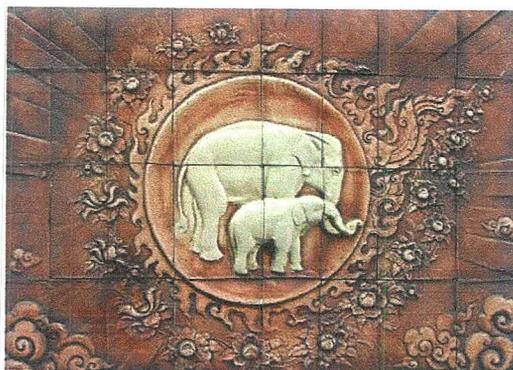

ภาพที่ 131 การวิเคราะห์สี พระพิฆเนศวร 1

ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1.

1. ประเภทของการใช้สีจากเนื้อวัสดุโดยการนำผงโลหะจำนวนร้อยละ 75 มาผสมกับเรซินจำนวนร้อยละ 25 และเมื่อเสร็จให้นำกรดกัดทำให้เรซินบริเวณผิวหน้าโดนกัดออกเหลือผงเหล็กปล่อยทิ้งไว้ในอากาศจะทำให้เกิดสนิมส่วนใหญ่เป็นสีนํ้าตาลและมีสีเขียวเล็กน้อยที่เกิดจากธรรมชาติ
2. ปรางูวรรณะสีร้อนเป็นสีนํ้าตาลคิดเป็นร้อยละ 100

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 2 ชิ้น

ภาพที่ 132 การวิเคราะห์สี แม่รับกับ AI

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI

1. ประเภทของการใช้สีจากเนื้อวัสดุดินเผาและเครื่องสีน้ำตาลเข้มจากเฟอร์ริกซึ่ง
เป็นเทคนิคทางด้านดินเผา
2. ปรากฏวรรณะสีร้อนเป็นสีน้ำตาลคิดเป็นร้อยละ 100

ผลการวิเคราะห์สีในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทนูนที่มีเนื้อหา
เกี่ยวกับช้างดังนี้

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 2 ชิ้น

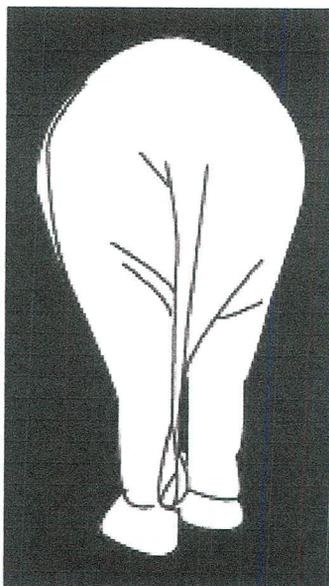
3.6 การวิเคราะห์รูปร่างและรูปทรง

ก. รูปร่าง เกณฑ์การวิเคราะห์รูปร่างในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภท
นูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง

ประเภทของรูปร่าง

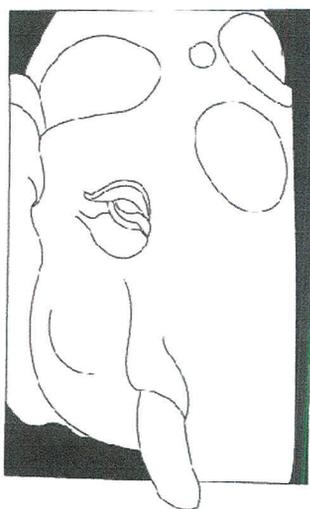
1. รูปร่างธรรมชาติ
2. รูปร่างเรขาคณิต
3. รูปร่างอิสระ

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

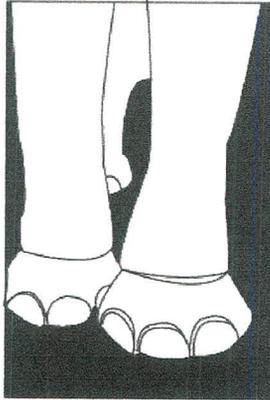
ภาพที่ 133 การวิเคราะห์รูปร่างบันท้าย

ผลงานชื่อ บันท้าย ปรากฏประเภทของรูปร่างธรรมชาติในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีลักษณะเหมือนจริง โดยการนำสัดส่วนอวัยวะของช้างบริเวณสะโพก หาง ขาด้านหลัง

ภาพที่ 134 การวิเคราะห์รูปร่างหน้าช้าง

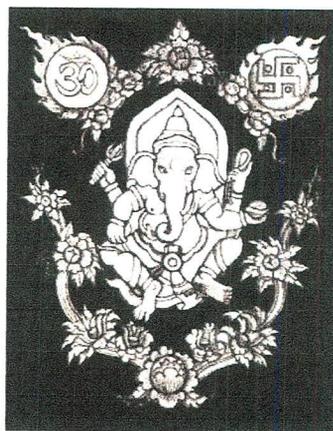
ผลงานชื่อ หน้าช้าง ปรากฏประเภทของรูปร่างธรรมชาติในการสร้างสรรค์
ผลงานที่มีลักษณะเหมือนจริงโดยการนำสัดส่วนอวัยวะของช้างบริเวณใบหน้าต่าง ๆ

ภาพที่ 135 การวิเคราะห์รูปร่างขาช้าง

ผลงานชื่อ ขาช้าง ปรากฏประเภทของรูปร่างธรรมชาติในการสร้างสรรค์ผลงาน
ที่มีลักษณะเหมือนจริงโดยการนำสัดส่วนอวัยวะของช้างบริเวณเท้าด้านหน้าทั้ง 2 ข้าง รายละเอียด
ของเล็บ ข้อยา

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

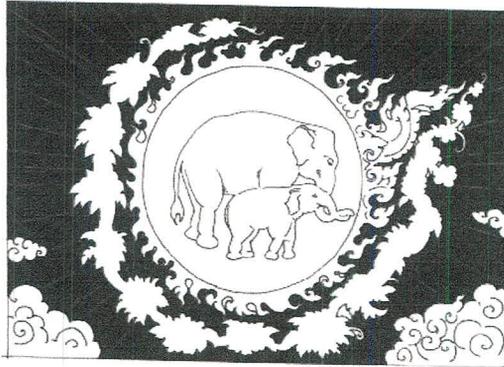

ภาพที่ 136 การวิเคราะห์รูปร่างพระพิณศวร 1

ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1 ปรางูประเททของรูปร่างดั่งนี้

1. ปรางูประเททของรูปร่างทางธรรมชาตเกิดบริเวณ องค์พระพิฆเนศวร และ
ช่อดอกพุดตาล
2. ปรางูประเททของรูปร่างเรขาคณตเกิดบริเวณเครื่องหมายสัญลักษณ์ทั้งซ้าย
และขวา

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 2 ชิ้น

ภาพที่ 137 การวิเคราะห์รูปร่างแม่รับกับ AI

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI ปรางูประเททของรูปร่างดั่งนี้

1. ปรางูประเททของรูปร่างทางธรรมชาตเกิดบริเวณ ช้างที่เป็นแม่รับกับลูกช้าง
และ ช่อดอกพุดตาล
2. ปรางูประเททของรูปร่างเรขาคณตเกิดบริเวณ รูปร่างกลม ของพระอาทิตย์
และเส้นตรงของรัศมีที่กระจายอยู่ด้านนอก
3. ปรางูประเททของรูปร่างอิสระเกิดบริเวณก้อนเมฆ

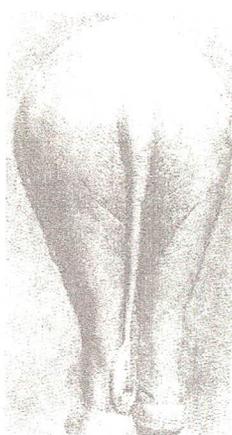
ผลการวิเคราะห์รูปร่างในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทนูนที่มี
เนื้อหาเกี่ยวกับช้างปรางูดั่งนี้

- ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น
- ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น
- ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ข. การวิเคราะห์รูปทรง เสนอแนะการวิเคราะห์รูปทรงในการสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมประเภทนูนเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง รูปทรงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. รูปทรงเรขาคณิต
2. รูปทรงอินทรีย์รูป
3. รูปทรงอิสระ

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

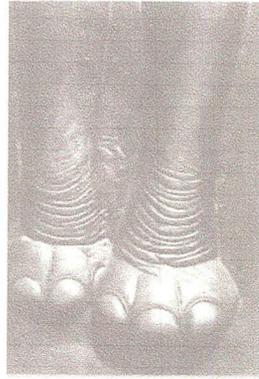
ภาพที่ 138 การวิเคราะห์รูปทรงบั้นท้าย

ผลงานชื่อ บั้นท้าย ผลงานชิ้นนี้ปรากฏรูปทรงอินทรีย์รูปหรือรูปทรงทางธรรมชาติแสดงลักษณะรูปทรงของอวัยวะต่าง ๆ มุมมองบริเวณด้านหลังของช้าง เช่น สะโพก โคนหาง หาง ขาหลังทั้ง 2 ด้าน

ภาพที่ 139 การวิเคราะห์รูปทรงหน้าช้าง

ผลงานชื่อ หน้าช้าง ผลงานชิ้นนี้ปรากฏรูปทรงอินทรีรูปหรือรูปทรงทาง
 ธรรมชาติแสดงลักษณะรูปทรงของอวัยวะต่างๆ มุมมองบริเวณใบหน้าของช้าง เช่น ตา โคนงวง หู

ภาพที่ 140 การวิเคราะห์รูปทรงขาช้าง

ผลงานชื่อ ขาช้าง ผลงานชิ้นนี้ปรากฏรูปทรงอินทรีรูปหรือรูปทรงทางธรรมชาติ
 แสดงลักษณะรูปทรงของอวัยวะต่างๆ มุมมองบริเวณด้านขาหน้าของช้าง เช่น เล็บ เท้า เข่า

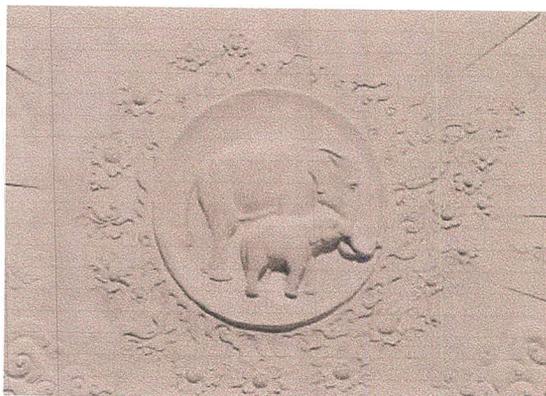
ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 141 การวิเคราะห์รูปทรงพระพิฆเนศวร 1

ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1 1. ปรากฏรูปทรงอินทรีรูปหรือรูปทรงทาง
 ธรรมชาติบริเวณองค์พระพิฆเน-ศวร และ ช่อดอกพุดตาล 2. ปรากฏรูปทรงเรขาคณิตบริเวณ
 เครื่องหมายสัญลักษณ์ทั้งซ้ายและขวา

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 142 การวิเคราะห์รูปทรงแม่รับกับ AT

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AT ผลงานชิ้นนี้ปรากฏรูปทรงอินทรีรูปหรือรูปทรงทาง
ธรรมชาติ

1. ปรากฏรูปทรงอินทรีรูปหรือรูปทรงทางธรรมชาติ บริเวณข้างที่เป็นแม่รับกับ
ลูกข้าง และ ช่อดอกพุดตาล
2. ปรากฏรูปทรงเรขาคณิตรูปทรงกลม ของพระอาทิตย์ และรูปทรงเหลี่ยมของ
รัศมีที่กระจายอยู่ด้านนอก
3. ปรากฏประเภทของรูปทรงอิสระเกิดบริเวณก้อนเมฆ

ผลการวิเคราะห์รูปทรงในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทอนุที่มี
เนื้อหาเกี่ยวกับข้าง ปรากฏดังนี้

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

3.7 การวิเคราะห์มิติและบริเวณว่าง

ก. มิติ เกณฑ์การวิเคราะห์มิติในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทอนุที่มี
เนื้อหาเกี่ยวกับข้าง

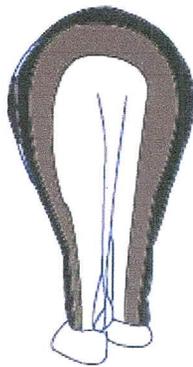
1. มิติทำให้เกิดระยะใกล้ไกลแบ่งออกเป็น 3 ระยะ เช่น

- สีขาว
- 1.1 ระยะเวลาที่ 1 ระยะเวลาที่ไกลที่สุดหรือในส่วนที่ขึ้นออกมา กำหนดพื้นที่ให้มีสีขาว
 - 1.2 ระยะเวลาที่ 2 ระยะเวลาที่อยู่ตรงกลาง กำหนดพื้นที่ให้มีสีเทา
 - 1.3 ระยะเวลาที่ 3 ระยะเวลาที่อยู่ไกลที่สุด กำหนดพื้นที่ให้มีสีดำ

2. มิติในทางทัศนศิลป์จะแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

- มิติจริง (Physical Space) มิติความตื้น-ลึกและใกล้ – ไกลจะเห็นเป็นรูปร่าง และรูปทรงที่มีความแตกต่างกัน มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่เกิดจากปริมาตรสูง-ต่ำทำให้เกิดระยะต่างๆ
- มิติลวง (Pictorial Space) โดยการใช้ที่มีน้ำหนักที่แตกต่างกัน

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

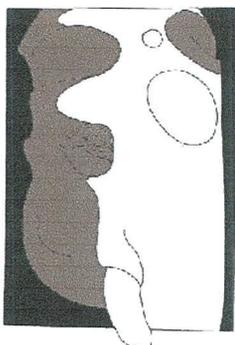

ภาพที่ 143 การวิเคราะห์มิติบนเท้า

ผลงานชื่อ บนเท้า

- ระยะเวลาที่ 1 ระยะเวลาที่ไกลที่สุดหรือในส่วนที่ขึ้นออกมา กำหนดพื้นที่ให้มีสีขาว ปรากฏบริเวณทางด้านหลังทั้งสองข้าง โคนหาง หาง เต้าทั้งสองข้าง
- ระยะเวลาที่ 2 ระยะเวลาที่อยู่ตรงกลาง กำหนดพื้นที่ให้มีสีเทา ปรากฏบริเวณทางด้านหลังทั้งสองข้าง
- ระยะเวลาที่ 3 ระยะเวลาที่อยู่ไกลที่สุด กำหนดพื้นที่ให้มีสีดำ ปรากฏบริเวณท้องและขาทั้งสองด้าน และพื้นระนาบรองรับ

ผลงานชิ้นนี้ปรากฏ มิติจริง (Physical Space) มิติความตื้น-ลึกและใกล้ – ไกลจะเห็นเป็นรูปร่างและรูปทรงที่มีความแตกต่างกัน มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่เกิดจากปริมาตร สูง - ต่ำทำให้เกิดระยะต่างๆ

ภาพที่ 144 การวิเคราะห์มิติหน้าข้าง

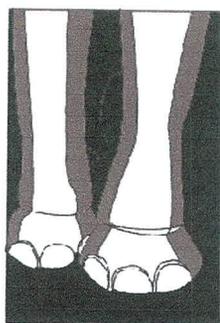
ผลงานชื่อ หน้าข้าง

ระยะที่ 1 ระยะที่ใกล้ที่สุดหรือในส่วนที่ยื่นออกมา กำหนดพื้นที่ให้มีสีขาว ปรากฏบริเวณศรีษะด้านบน ใบหน้า โคนวงและงา

ระยะที่ 2 ระยะที่อยู่ตรงกลาง กำหนดพื้นที่ให้มีสีเทา ปรากฏบริเวณใบหน้า ตา ขอบตา แก้ม และศรีษะด้านบน

ระยะที่ 3 ระยะที่อยู่ไกลที่สุด กำหนดพื้นที่ให้มีสีดำ ปรากฏบริเวณใบหูและพื้น ระนาบรองรับ

ผลงานชิ้นนี้ปรากฏ มิติจริง (Physical Space) มิติความตื้น-ลึกและใกล้ - ไกลจะ เห็นเป็นรูปร่างและรูปทรงที่มีความแตกต่างกัน มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่เกิดจากปริมาตร สูง - ต่ำ ทำให้เกิดระยะต่าง ๆ

ภาพที่ 145 การวิเคราะห์มิติเท้าข้าง

ผลงานชื่อ ขาข้าง

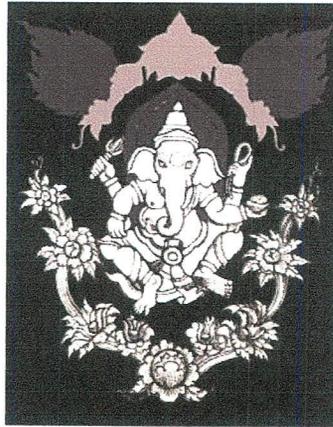
ระยะที่ 1 ระยะที่ใกล้ที่สุดหรือในส่วนที่ยื่นออกมา กำหนดพื้นที่ให้มีสีขาว ปรากฏบริเวณขาซ้าย - ขวาทั้งสองด้านซึ่งเป็นขาด้านหน้าและเล็บ

■ ระยะที่ 2 ระยะที่อยู่ตรงกลาง กำหนดพื้นที่ให้มีสีเทา ปรากฏบริเวณขาซ้าย - ขวา ทั้งสองด้านซึ่งเป็นขาด้านหน้า

■ ระยะที่ 3 ระยะที่อยู่ไกลที่สุด กำหนดพื้นที่ให้มีสีดำ ปรากฏบริเวณขาด้านหลัง จำนวน 1 ขาและพื้นระนาบรองรับ

ผลงานชิ้นนี้ปรากฏ มิติจริง (Physical Space) มิติความตื้น-ลึกและใกล้ - ไกลจะเห็นเป็นรูปร่างและรูปทรงที่มีความแตกต่างกัน มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่เกิดจากปริมาตร สูง - ต่ำ ทำให้เกิดระยะต่าง ๆ

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 146 การวิเคราะห์มิติพระพิฆเนศวร 1

ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1

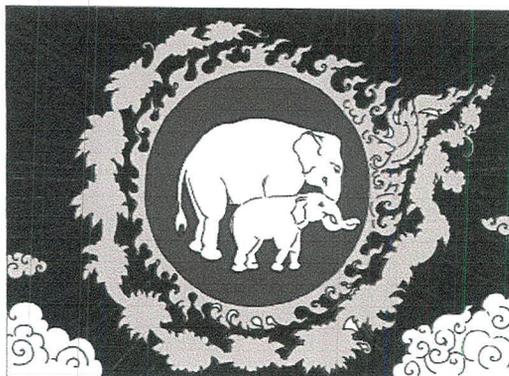
□ ระยะที่ 1 ระยะที่ใกล้ที่สุดหรือในส่วนที่ยื่นออกมา กำหนดพื้นที่ให้มีสีขาว ปรากฏบริเวณองค์พระพิฆเนศวร

■ ระยะที่ 2 ระยะที่อยู่ตรงกลาง กำหนดพื้นที่ให้มีสีเทา ปรากฏบริเวณสัญลักษณ์ เครื่องหมายทั้งสองด้าน ซ่อดอกพุดตาลและรัศมีด้านหลังองค์พระพิฆเนศวร

■ ระยะที่ 3 ระยะที่อยู่ไกลที่สุด กำหนดพื้นที่ให้มีสีดำ ปรากฏบริเวณพื้นด้านหลังของภาพทั้งหมด

ผลงานชิ้นนี้ปรากฏ มิติจริง (Physical Space) มิติความตื้น-ลึกและใกล้ - ไกลจะเห็นเป็นรูปร่างและรูปทรงที่มีความแตกต่างกัน มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่เกิดจากปริมาตร สูง - ต่ำ ทำให้เกิดระยะต่าง ๆ

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 147 การวิเคราะห์มิติแม่รับกับ AI

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI

□ ระยะที่ 1 ระยะที่ใกล้ที่สุดหรือในส่วนที่ยื่นออกมา กำหนดพื้นที่ให้มีสีขาว ปรากฏบริเวณรูปช้างที่เป็นแม่รับและลูกช้างและรูปทรงกลมที่หมายถึงพระอาทิตย์และก้อนเมฆทั้งสองข้าง

■ ระยะที่ 2 ระยะที่อยู่ตรงกลาง กำหนดพื้นที่ให้มีสีเทา ปรากฏบริเวณช่อดอกพุดตาลและรัศมีของพระอาทิตย์ เมฆ

■ ระยะที่ 3 ระยะที่อยู่ไกลที่สุด กำหนดพื้นที่ให้มีสีดำ ปรากฏบริเวณพื้นด้านหลังของภาพทั้งหมด

ผลงานชิ้นนี้ปรากฏ มิติจริง (Physical Space) มิติความตื้น-ลึกและใกล้ – ไกลจะเห็นเป็นรูปร่างและรูปทรงที่มีความแตกต่างกัน มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่เกิดจากปริมาตร สูง - ต่ำ ทำให้เกิดระยะต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์มิติในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทหุ่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้างปรากฏดังนี้

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

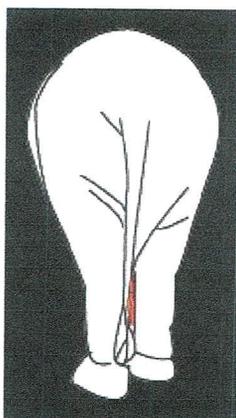
ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ข. บริเวณว่าง เกณฑ์การวิเคราะห์บริเวณว่างแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

- 1. พื้นที่บริเวณว่างภายนอกผลงาน กำหนดให้พื้นที่บริเวณสีดำ
- 2. พื้นที่ในตัวตนประติมากรรม กำหนดให้พื้นที่บริเวณสีขาว
- 3. พื้นที่บริเวณว่างภายในผลงาน กำหนดให้พื้นที่บริเวณสีแดง

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

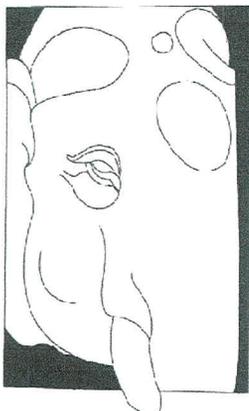
ภาพที่ 148 การวิเคราะห์บริเวณว่างบนถ้วย

ผลงานชื่อ บนถ้วย

■ พื้นที่บริเวณสีดำ คือ พื้นที่บริเวณว่างภายนอกผลงาน ปรากฏบริเวณพื้นระนาบรองรับผลงานคิดเป็นร้อยละ 45 ของพื้นที่ทั้งหมด

□ พื้นที่บริเวณสีขาว คือ พื้นที่ของผลงานประติมากรรมปรากฏบริเวณตัวผลงานคิดเป็นร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมด

■ พื้นที่บริเวณสีแดง คือ พื้นที่บริเวณว่างภายในผลงาน ปรากฏบริเวณช่องขาด้านล่างเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 5 ของพื้นที่ทั้งหมด

ภาพที่ 149 การวิเคราะห์บริเวณว่างหน้าซ้าง

ผลงานชื่อ หน้าซ้าง

■ พื้นที่บริเวณสีดำ คือ พื้นที่บริเวณว่างภายนอกผลงาน ปรากฏบริเวณพื้นระนาบรองรับ คิดเป็นร้อยละ 15 ของพื้นที่ทั้งหมด

□ พื้นที่บริเวณสีขาว คือ พื้นที่ของผลงานประติมากรรมปรากฏบริเวณตัวผลงาน คิดเป็นร้อยละ 85 ของพื้นที่ทั้งหมด

■ พื้นที่บริเวณสีแดง คือ พื้นที่บริเวณว่างภายในผลงาน ไม่ปรากฏ

ภาพที่ 150 การวิเคราะห์บริเวณว่างขาซ้าง

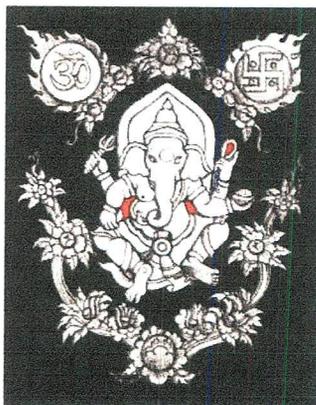
ผลงานชื่อ ขาซ้าง

■ พื้นที่บริเวณสีดำ คือ พื้นที่บริเวณว่างภายนอกผลงาน ปรากฏบริเวณพื้นระนาบรองรับ คิดเป็นร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมด

□ พื้นที่บริเวณสีขาว คือ พื้นที่ของผลงานประติมากรรม ปรากฏบริเวณตัวผลงาน
คิดเป็นร้อยละ 35 ของพื้นที่ทั้งหมด

■ พื้นที่บริเวณสีแดง คือ พื้นที่บริเวณว่างภายในผลงาน ปรากฏบริเวณช่องเท้า
ด้านล่าง คิดเป็นร้อยละ 65 ของพื้นที่ทั้งหมด

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 151 กรวีเคราะห์บริเวณว่างพระพิฆเนศวร 1

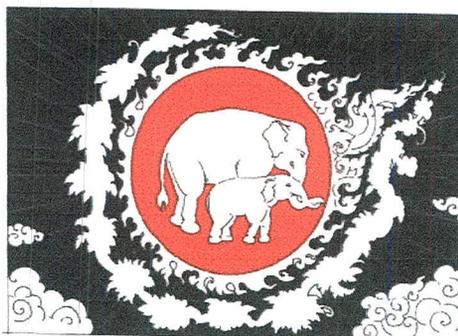
ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1

■ พื้นที่บริเวณสีดำ คือ พื้นที่บริเวณว่างภายนอกผลงาน ปรากฏบริเวณพื้นระนาบ
รองรับ คิดเป็นร้อยละ 70 ของพื้นที่ทั้งหมด

□ พื้นที่บริเวณสีขาว คือ พื้นที่ของผลงานประติมากรรม ปรากฏบริเวณตัวผลงาน
คิดเป็นร้อยละ 30 ของพื้นที่ทั้งหมด

■ พื้นที่บริเวณสีแดง คือ พื้นที่บริเวณว่างภายในผลงาน ไม่ปรากฏบริเวณ

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 2 ชิ้น

ภาพที่ 152 การวิเคราะห์บริเวณว่างแม่รับกับ AI

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI

■ พื้นที่บริเวณสีดำ คือ พื้นที่บริเวณว่างภายนอกผลงาน ปรากฏบริเวณพื้นระนาบรองรับ คิดเป็นร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมด

□ พื้นที่บริเวณสีขาว คือ พื้นที่ของผลงานประติมากรรม ปรากฏบริเวณตัวผลงาน คิดเป็นร้อยละ 50 ของพื้นที่ทั้งหมด

■ พื้นที่บริเวณสีแดง คือ พื้นที่บริเวณว่างภายในผลงานไม่ปรากฏบริเวณ

ผลการวิเคราะห์บริเวณว่างในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทอนุที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้างปรากฏดังนี้

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 2 ชิ้น

3.8 การวิเคราะห์พื้นผิว เกณฑ์การวิเคราะห์พื้นผิวในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทอนุที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้างปรากฏดังนี้

1. พื้นผิวเกิดได้ 3 ลักษณะ คือ
 - 1.1 เกิดขึ้นตามธรรมชาติ
 - 1.2 เกิดขึ้นโดยมนุษย์สร้างขึ้น
 - 1.3 เกิดขึ้นโดยกระบวนการผลิตของเครื่องจักร

- 1.3.1 พื้นผิวลือธรรมชาติ
- 1.3.2 พื้นผิวสร้างขึ้นใหม่
2. ลักษณะของผิวมี 2 ลักษณะคือ
 - 2.1 พื้นผิวจริง
 - 2.2 พื้นผิวเทียม
3. ความรู้สึกที่ได้รับจากพื้นผิว
 - 3.1 พื้นผิวละเอียดเรียบ
 - 3.2 พื้นผิวหยาบ

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

ผลงานชื่อ บันท้าย ผลงานชิ้นนี้มีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังนี้

1. พื้นผิวเกิดขึ้นโดยมนุษย์สร้างขึ้นเป็นผิวที่ลือธรรมชาติ คือ การเลียนแบบผิวหนังของช้างบริเวณบันท้ายหรือสะโพก ขาด้านหลัง โคนหาง
2. ลักษณะของผิวมีลักษณะเป็นพื้นเทียมโดยการใช้เครื่องมือชุดขีดให้มีความคล้ายผิวหนังของช้างจริงบริเวณส่วนหลังของช้าง
3. ความรู้สึกที่ได้รับเป็นผิวหยาบ

ผลงานชื่อ หน้าช้าง ผลงานชิ้นนี้มีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังนี้

1. พื้นผิวเกิดขึ้นโดยมนุษย์สร้างขึ้นเป็นผิวที่ลือธรรมชาติ คือ ความประทับใจในผิวหนังของช้างบริเวณใบหน้า ตา โคนงวง งวงงา
2. ลักษณะของผิวมีลักษณะเป็นพื้นเทียมโดยการใช้เครื่องมือชุดขีดให้มีความคล้ายผิวหนังของช้างจริงบริเวณ
3. ความรู้สึกที่ได้รับเป็นผิวหยาบ

ผลงานชื่อ ขาช้าง ผลงานชิ้นนี้มีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังนี้

1. พื้นผิวเกิดขึ้นโดยมนุษย์สร้างขึ้นเป็นผิวที่ลือธรรมชาติ คือ ผลงานมีความประทับใจในผิวหนังของช้างบริเวณขาช้างทั้งสองข้าง
2. ลักษณะของผิวมีลักษณะเป็นพื้นเทียมโดยการใช้เครื่องมือชุดขีดให้มีความคล้ายผิวหนังของช้างจริงบริเวณ
3. ความรู้สึกที่ได้รับเป็นผิวหยาบ

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1 ผลงานชิ้นนี้มีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังนี้

1. พื้นผิวเกิดขึ้นโดยมนุษย์สร้างขึ้นเป็นผิวที่สื่อธรรมชาติ คือ คือลักษณะพื้นผิวเกิดบริเวณซอกดอกพุทตาลมีความขรุขระ
2. ลักษณะของผิวมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ โดยการใช้เครื่องมือชุดขีดให้มี
3. ความรู้สึกที่ได้รับเป็นผิวหยาบ

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI ผลงานชิ้นนี้มีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังนี้

1. พื้นผิวเกิดขึ้นโดยมนุษย์สร้างขึ้นเป็นผิวที่สื่อธรรมชาติ คือ คือลักษณะพื้นผิวเกิดบริเวณซอกดอกพุทตาลและประกายของดวงอาทิตย์มีความผิวหยาบตามลักษณะทางธรรมชาติ
2. ลักษณะของผิวเรียบปรากฏบริเวณพื้นหลังของภาพ บนตัวพระพิฆเนศวรและตราสัญลักษณ์ทั้งสองฝั่ง

3.9 การวิเคราะห์โครงสร้างทางทัศนศิลป์

3.9.1 การวิเคราะห์เอกภาพ เกณฑ์การวิเคราะห์เอกภาพในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทอนุชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช่างปรากฏดังนี้

เอกภาพแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ความเป็นเอกภาพในส่วนเนื้อหา เช่น
 - 1.1 เนื้อหาเดียว
 - 1.2 มากกว่า 1 เรื่อง
2. ความเป็นเอกภาพในการใช้ส่วนประกอบทางศิลปะ เช่น เส้น สี รูปร่าง รูปทรง มิติ บริเวณว่างและพื้นผิว

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

1) ผลงานชื่อ บั้นท้าย ปรากฏความเป็นเอกภาพในการใช้เนื้อหาเพียงเรื่องเดียวในส่วนของการใช้เอกภาพส่วนประกอบทางศิลปะ ผลงานชิ้นนี้ใช้

- มีการใช้ลักษณะเส้นโค้งส่วนใหญ่เส้นที่เห็นเป็นริ้วรอยผิวหนังของช่างเกิดจากการชุดขีดหรือเรียกว่าเส้นที่มีอยู่จริง

- ปราบกฏสี่วรรณะร้อนสี่ทองแดง (Cooper) การตกแต่งสีโลหะทองแดงเทียม เลียนแบบการหล่อโลหะจริง
- รูปร่างและรูปทรงส่วนใหญ่เกิดจากธรรมชาติแสดงถึงสัดส่วนของอวัยวะ ส่วนต่างๆของช้างมุมมองจากด้านหลัง
- มิติและบริเวณว่างเกิดจากการปั้นที่มีปริมาตรสูง-ต่ำทำให้เกิดระยะมิติความ ใกล้ไกลระหว่างตัวผลงานและแผ่นระนาบรองรับ
- พื้นผิวเกิดจากการเรียนแบบผิวหนังของช้างจริงบริเวณบั้นท้ายของช้าง มุมมองจากด้านหลัง

2) ผลงานชื่อ หน้าช้าง ปราบกฏความเป็นเอกภาพในการใช้เนื้อหาเพียงเรื่องเดียว ในส่วนของการใช้เอกภาพส่วนประกอบทางศิลปะ ผลงานชิ้นนี้ใช้

- มีการใช้ลักษณะเส้นโค้งส่วนใหญ่เส้นที่เห็นเป็นริ้วรอยผิวหนังของช้างเกิด จากการขูดขีดหรือเรียกว่าเส้นที่มีอยู่จริงบริเวณใบหน้าของช้าง
- ปราบกฏสี่วรรณะร้อนสี่ทองแดง (Cooper) การตกแต่งสีโลหะทองแดงเทียม เลียนแบบการหล่อโลหะจริง
- รูปร่างและรูปทรงส่วนใหญ่เกิดจากธรรมชาติแสดงถึงสัดส่วนของอวัยวะ ส่วนต่างๆของช้างบริเวณใบหน้าของช้าง
- มิติและบริเวณว่างเกิดจากการปั้นที่มีปริมาตรสูง-ต่ำทำให้เกิดระยะมิติความ ใกล้ไกลระหว่างตัวผลงานและแผ่นระนาบรองรับ
- พื้นผิวเกิดจากการเรียนแบบผิวหนังของช้างจริงบริเวณใบหน้าของช้าง

3) ผลงานชื่อ ขาช้าง ปราบกฏความเป็นเอกภาพในการใช้เนื้อหาเพียงเรื่องเดียว ในส่วนของการใช้เอกภาพส่วนประกอบทางศิลปะ ผลงานชิ้นนี้ใช้

- มีการใช้ลักษณะเส้นโค้งส่วนใหญ่เส้นที่เห็นเป็นริ้วรอยผิวหนังของช้างเกิด จากการขูดขีดหรือเรียกว่าเส้นที่มีอยู่จริงบริเวณขาช้าง
- ปราบกฏสี่วรรณะร้อนสี่ทองแดง(Cooper)การตกแต่งสีโลหะทองแดงเทียม เลียนแบบการหล่อโลหะจริง
- รูปร่างและรูปทรงส่วนใหญ่เกิดจากธรรมชาติแสดงถึงสัดส่วนของอวัยวะ ส่วนต่าง ๆ ของช้างบริเวณขาช้าง

- มิติและบริเวณว่างเกิดจากการปั้นที่มีปริมาตรสูง-ต่ำทำให้เกิดระยะมิติความใกล้ไกลระหว่างตัวผลงานและแผ่นระนาบรองรับ
- พื้นผิวเกิดจากการเรียนแบบผิวหนังของช้างจริงบริเวณขาช้าง มุม 45 องศา

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

1) ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร1 ปรากฏความเป็นเอกภาพในการใช้เนื้อหาเพียงเรื่องเดียวในส่วนของการใช้เอกภาพส่วนประกอบทางศิลปะ ผลงานชิ้นนี้ใช้

- มีการใช้ลักษณะเส้นอิสระของพระพิฆเนศวรและพวงดอกพุดตาล
- ปรากฏสีวรรณะร้อนสีสนิมที่เกิดการตกแต่งสีโลหะเทียมเลียนแบบการหล่อโลหะที่มีสนิมจริง
- รูปร่างและรูปทรงส่วนใหญ่เกิดจากธรรมชาติแสดงถึงสัดส่วนของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของพระพิฆเนศวรและพวงดอกพุดตาล
- มิติและบริเวณว่างเกิดจากการปั้นที่มีปริมาตรสูง-ต่ำทำให้เกิดระยะมิติความใกล้ไกลระหว่างตัวผลงานและแผ่นระนาบรองรับ
- พื้นผิวเรียบเกิดในตัวของพระพิฆเนศวรแต่ในส่วนของลวดลายเครื่องประดับจะมีพื้นผิวหยาบขึ้นเล็กน้อยเพื่อไม่ให้ผลงานน่าเบื่อ

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

1) ผลงานชื่อ แม่รับกับ AT ปรากฏความเป็นเอกภาพในการใช้เนื้อหาเพียงเรื่องเดียวในส่วนของการใช้เอกภาพส่วนประกอบทางศิลปะ ผลงานชิ้นนี้ใช้

- มีการใช้ลักษณะเส้นเส้นอิสระของแม่ช้าง ลูกช้างและพวงดอกพุดตาล
- ปรากฏสีวรรณะร้อนการตกแต่งสีน้ำเคลือบเฟอร์ริกสีน้ำตาลเข้ม
- รูปร่างและรูปทรงส่วนใหญ่เกิดจากธรรมชาติแสดงถึงสัดส่วนของอวัยวะส่วนต่างๆของแม่ช้าง(แม่รับ)ลวดลายของพระอาทิตย์และพวงดอกพุดตาล
- มิติและบริเวณว่างเกิดจากการปั้นที่มีปริมาตรแบบนูนต่ำทำให้เกิดระยะมิติความใกล้ไกลระหว่างตัวผลงานและแผ่นระนาบรองรับ
- พื้นผิวเรียบเกิดในพื้นที่เป็นพระอาทิตย์แต่ในส่วนของพวงดอกพุดตาลจะมีพื้นผิวหยาบขึ้นเล็กน้อยและมีเส้นนำสายตาเข้ามาสู่ผลงานในทุกด้าน

3.9.2 การวิเคราะห์ดุลยภาพ เกณฑ์การวิเคราะห์ดุลยภาพในการสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมประเภทหุ่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง

1. ความสมดุลแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ
 - การจัดแบบความสมดุลซ้าย - ขวาเท่ากันทุกประการ
 - การจัดแบบความสมดุลซ้าย - ขวาเท่ากัน โดยความรู้สึก
2. เส้นแกนตั้งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ
 - 2.1 เส้นแกนทางตั้ง (Vertical Axis)
 - 2.2 เส้นแกนทางราบ (Horizontal Axis)
 - 2.3 เส้นแกนทแยงมุม (Diagonal Axis)

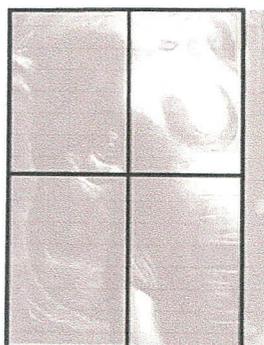
ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

ภาพที่ 153 การวิเคราะห์ดุลยภาพบนเท้า

ผลงานชื่อ บนเท้า ผลงานชิ้นนี้ปรากฏรายละเอียดดังนี้

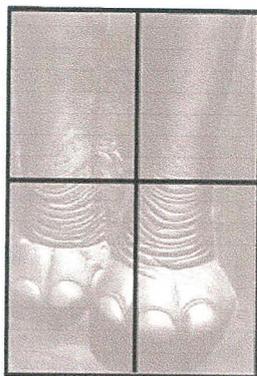
1. ความสมดุลแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ
 - การจัดแบบความสมดุลซ้าย - ขวาเท่ากันทุกประการ
2. เส้นแกนทางตั้ง (Vertical Axis) จำนวน 3 เส้น คือ
 - 2.1 เส้นแกนบริเวณเท้าทั้ง 2 ข้างจำนวน 2 เส้น เท้าซ้ายและเท้าขวา
 - 2.2 เส้นแกนบริเวณหางของช้าง จำนวน 1 เส้น

ภาพที่ 154 การวิเคราะห์คุณลักษณะภาพหน้าข้าง

ผลงานชื่อ หน้าข้าง ผลงานชิ้นนี้ปรากฏรายละเอียดดังนี้

1. ความสมดุลสองข้างไม่เท่ากัน
2. เส้นแกนแยงมุม (Diagonal Axis) คือ เส้นแกนแยงมุมที่เกิดจากเส้นแกนใบหน้าของข้าง

ภาพที่ 155 การวิเคราะห์คุณลักษณะเท้าข้าง

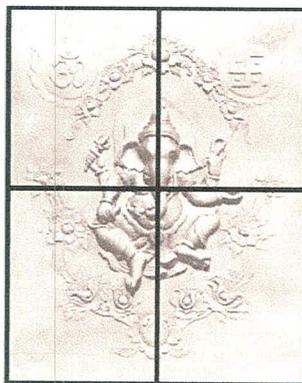
ผลงานชื่อ เท้าข้าง ผลงานชิ้นนี้ปรากฏรายละเอียดดังนี้

1. ความสมดุลแบ่งออกได้ 2 ลักษณะ
 - การจัดแบบความสมดุลซ้าย - ขวาเท่ากันโดยความรู้สึก
2. เส้นแกนทางตั้ง (Vertical Axis) จำนวน 2 เส้น คือ

ขวา 2 เส้น

2.1 เส้นแกนบริเวณเท้าทั้ง 3 ข้างจำนวน 3 เส้น เท้าซ้าย 1 เส้นและเท้า

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 156 การวิเคราะห์ดุลยภาพพระพิฆเนศวร

ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร ผลงานชิ้นนี้ปรากฏรายละเอียดดังนี้

1. การความสมดุลแบบความสมดุลซ้าย – ขวาเท่ากันทุกประการ
2. เส้นแกนตั้งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ
 - 2.1 เส้นแกนทางตั้ง (Vertical Axis) บริเวณพระพิฆเนศ
 - 2.2 เส้นแกนทแยงมุม (Diagonal Axis)
 - ทแยงมุมจากทางซ้ายลงไปทางขวา จำนวน 3 เส้น
 - ทแยงมุมจากทางขวาลงไปทางซ้าย จำนวน 3 เส้น

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ภาพที่ 157 การวิเคราะห์ดูลยภาพแม่รับกับ AI

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI ผลงานชิ้นนี้ปรากฏรายละเอียดดังนี้

1. ความสมดุลสองข้างไม่เท่ากัน
2. เส้นแกนทแยงมุม (Diagonal Axis) คือ เส้นแกนทแยงมุมปรากฏบริเวณ รัศมีรอบๆดอกพุดตาล

ผลการวิเคราะห์ดูลยภาพในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทนูนที่มี เนื้อหาเกี่ยวกับช้าง

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

4. ประเภทของผลงานประติมากรรม

เกณฑ์การวิเคราะห์ประเภทในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทนูนที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับช้าง

ประติมากรรมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทลอยตัว
2. ประเภทนูน แบ่งย่อยออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
 - 2.1 ลักษณะนูนต่ำ
 - 2.2 ลักษณะนูนสูง

ผลงานช่วงที่ 1 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 3 ชิ้น

นูนสูง

ผลงานชื่อ บั้นท้าย ผลงานประติมากรรมประเภทผลงานประติมากรรมประเภท

นูนสูง

ผลงานชื่อ หน้าข้าง ผลงานประติมากรรมประเภทผลงานประติมากรรมประเภท

นูนสูง

ผลงานชื่อ ขาข้าง ผลงานประติมากรรมประเภทผลงานประติมากรรมประเภท

ผลงานช่วงที่ 2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 1 ชิ้น

ผลงานชื่อ พระพิฆเนศวร 1 ผลงานประติมากรรมประเภทนูนต่ำ

ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI ผลงานประติมากรรมประเภทนูนต่ำ

5. กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงาน

เกณฑ์การวิเคราะห์กลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทนูนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับข้าง

กลวิธีการสร้างสรรค์แบ่งออกเป็น ประเภทได้ดังนี้

1. กลวิธีทางบวกหรือวิธีการปั้น
2. กลวิธีทางลบหรือวิธีการแกะสลัก
3. กลวิธีทางการแทนค่าหรือวิธีการทำพิมพ์ การเผา

5.1 ผลงานช่วงที่ 1-2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 - 2551 จำนวน 4 ชิ้น ใช้กลวิธีดังนี้

ผลงานชื่อ บั้นท้าย , หน้าข้าง , ขาข้าง , พระพิฆเนศวร 1

1. การออกแบบ

จำนวน 1 ชิ้น

1. โดยการออกแบบเป็นแบบร่าง 2 มิติ หลายชิ้นและนำผลงานมาคัดเลือก

เล็กจำนวน 1 ชิ้น

2. นำผลงานการออกแบบที่เลือกมาสร้างเป็นผลงานต้นแบบจำลองขนาดเล็กจำนวน 1 ชิ้น

2. การขยายแบบ

3. นำต้นแบบมาขยายเป็นผลงานจริง โดยการขยายแบบลงบนกระดาษตามขนาดที่กำหนดด้วยการร่างเส้นตามอัตราส่วน

3. การปั้นผลงานขนาดเท่าจริง

4. การขึ้นโครงสร้างตามมิติที่กำหนดบริเวณใดที่มีความสูงของปริมาตรมากที่สุด ใช้การผูก ครอส (Cross) เพื่อรับน้ำหนักของดิน
5. ขึ้นโครงสร้างมิตินวมทั้งหมดตรวจมิติสูงต่ำทั้งหมด
6. เก็บรายละเอียดของผิวผลงานชิ้นนี้ต้องการพื้นผิวที่เหมือนจริงต้องใช้การขูดขีดด้วยเครื่องมือตามความหนักเบาเลียนแบบผิวหนังของช้างให้ทั่วบริเวณ

4. การทำแม่พิมพ์

7. นำผลงานที่เก็บรายละเอียดมาวางตามระนาบแนวนอนและใช้ดินน้ำมันกันห่างจากขอบงานประมาณ 5 เซนติเมตร
8. นำยางซิลิโคนมาผสมตัวเร่งตามอัตราส่วนแล้วคนให้เข้ากันเทลงบนผลงานใช้นิ้วหรือแปรงทาให้ทั่วผลงานรอให้ยางที่เทลงไปแห้ง
9. ทำแบบข้อที่ 8 เทยางซิลิโคนอีกหนึ่งชั้นและรอให้ยางชั้นที่ 2 แห้ง
10. เทยางซิลิโคนลงไปให้ทั่วเป็นชั้นที่ 3 แล้วนำฝักก้อตหรือผ้ามุ้งตัดเป็นสี่เหลี่ยมขนาดตามความเหมาะสมวางลงให้เต็มพื้นที่โดยการใส่แปรงซับทินเนอร์เล็กน้อย ซับให้ทั่วฝักก้อตกับยางจะแนบเป็นเนื้อเดียวกัน
11. เมื่อยางแห้งทำแบบข้อที่ 10 อีกครั้งหนึ่ง เท่ากับได้ความหนาของยางซิลิโคนและฝักก้อตรองงานแห้ง
12. นำยางซิลิโคนมาผสมตัวเร่งตามอัตราส่วนแล้วคนให้เข้ากันเทลงบนผลงานใช้นิ้วหรือแปรงทาให้ทั่วผลงานรอให้ยางที่เทลงไปแห้งอีกครั้งหนึ่ง
13. นำปูนมาทำพิมพ์ฝักในส่วนที่เป็นชอกแต่งให้พิมพ์ฝักมีผิวเรียบและทำคีย์โดยการขูดให้มีความมนเพื่อไม่ให้พิมพ์กรอบติด
14. นำปูนปลาสเตอร์มาทำพิมพ์ครอบและใช้ไม้หรือเหล็กจับลงบนพิมพ์เพื่อสร้างความแข็งแรง

5. การหล่อด้วยวัสดุไฟเบอร์กลาส

15. นำดินน้ำมันออกให้หมดจากพิมพ์ยางซิลิโคน นำยางมาทำความสะอาดหรือผสมปูนปลาสเตอร์เทหล่อในครั้งแรกเพื่อให้ปูนดูดซับไขมันแล้วค่อยนำเรซินมาหล่อในครั้งต่อไป
16. ผสมเรซินกับตัวเร่งตามอัตราส่วนเทลงในพิมพ์ใช้แปรงเกลี่ยให้ทั่วทั้งผลงานรอให้เรซินแห้งก่อน

17. ทำแบบข้อ 16 อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เรซินมีความหนาในหน้าแรกและหน้าที่ 2 ควรตรวจสอบว่าเรซินเคลือบลงทั่วบริเวณหรือไม่ถ้าไม่ทั่วควรผสมเรซินแล้วเทลงไปเกลี่ยให้ทั่วอีกครั้งหนึ่ง

18. ตัดแผ่นใยแก้ว(ใยไฟเบอร์กลาส)ให้กว้างยาวตามความเหมาะสม ผสมเรซินกับตัวเร่งตามอัตราส่วนควรเพิ่มน้ำยาโมโนเพื่อลดความชื้นของเรซินทาลงบนแผ่นใยแก้วพยายามขับให้ทะลุลงไปในพื้นที่ก่อนอย่าให้มีฟองอากาศ

19. ทำแบบข้อ 18 อีก 2 รอบ เพื่อความแข็งแรงของผลงาน

20. ขณะที่เรซินกำลังแข็งตัวให้ใช้คัตเตอร์ตัดส่วนที่เกินออกเพราะถ้าปล่อยให้แข็งตัวมากจะตัดไม่ออกต้องใช้เครื่องเจียรจะทำให้เกิดฝุ่นจำนวนมากไม่ดีต่อสุขภาพ

21. แกะพิมพ์ครอบออกและแกะพิมพ์จากตัวผลงานที่อยู่ด้านใน

6. การตกแต่งและทำสี

22. ใช้โซดาไฟผสมน้ำตามสัดส่วนที่เหมาะสมล้างให้ทั่วผลงานเพื่อล้างไขมัน

23. เรซินผสมตัวเร่งและผลกัลซั่ม(ผงเบา)ผสมกันเพื่อนำมาอุด รู รอยต่างๆ เจียรตะเข็บ ตกแต่งให้ผลงานสมบูรณ์

24. นำผลงานมาติดลงบนไม้กระดาน ในส่วนด้านหลังควรติดที่แขวนให้มีคามมั่นคงเพราะจะต้องรับน้ำหนักเป็นพิเศษมากกว่างานจิตรกรรม

25. พ่นสีเทารองพื้นเพื่อเช็คดูความเรียบร้อยความสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง

26. พ่นสีสเปรย์สีดำด้านรองหนึ่ง พ่นสีสเปรย์สีน้ำตาลเข้มให้ทั่วบริเวณและผสมด้วยสีทองแดงเมทัลลิกสกรพ่นบริเวณที่รับแสงหรือที่นู่นออกมามากๆ พ่นสีเขียวเมทัลลิกให้เคลือบเล็กน้อยกับสีทองแดง หลังจากนั้นใช้สเปรย์เคลียร์เคลือบสีทั้งหมดรองหนึ่ง ใช้ใคร่ร้อนเป่าห่างๆ จนมั่นใจว่าแห้งเรียบร้อย

27. ใช้ก๊วยดรองเท้าทำให้ทั่วผลงานและใช้ใคร่ร้อนเป่าห่างอีกครั้งหนึ่ง ใช้ผ้าแห้งสะอาดเช็ดบริเวณจุดที่รับแสงจะทำให้เกิดความมันวาวบริเวณนั้น ส่วนใดที่อยู่ในซอกไม่ต้องเช็ด

28. ผลงานเสร็จสมบูรณ์

แต่ผลงานชื่อ พระพิณเนศวร 1 มีความแตกต่างกันในการตกแต่งสี คือผลงานชิ้นนี้ใช้ผงโลหะผสมกับเรซิน โดยมีอัตราส่วน คือ เรซิน 25 %ผสมกับผงโลหะ 75 % หลังจากหล่อเสร็จนำผลงานมากัดด้วยกรดกัดผิวพลาสติกก็จะเหลือผงโลหะ และผล โลหะนี้ก็จะทำปฏิกิริยากับอากาศเป็นสนิม

5.2 ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AI

1. การออกแบบ

1. โดยการออกแบบเป็นแบบร่าง 2 มิติ หลายชิ้นและนำผลงานมาคัดเลือกจำนวน 1 ชิ้น
2. นำผลงานการออกแบบที่เลือกมาสร้างเป็นผลงานต้นแบบจำลองขนาดเล็กจำนวน 1 ชิ้น

2. การขยายแบบ

3. นำต้นแบบมาขยายเป็นผลงานจริง โดยการขยายแบบลงบนกระดาษตามขนาดที่กำหนดด้วยการร่างเส้นตามอัตราส่วน

3. การปั้นผลงานขนาดเท่าจริง

4. การขึ้นโครงสร้างตามมิติที่กำหนดบริเวณใดที่มีความสูงของปริมาตรมากก็ใช้การผูก ครอส(Cross)เพื่อรับน้ำหนักของดิน
5. ขึ้นโครงสร้างมิดิรวมทั้งหมดตรวจมิติสูงต่ำทั้งหมด
6. เก็บรายละเอียดของผิวผลงานชิ้นนี้ต้องการพื้นผิวที่เหมือนจริงต้องใช้การชุบสีด้วยเครื่องมือตามความหนักเบาเลียนแบบผิวหนังของช้างให้ทั่วบริเวณ

4. การทำแม่พิมพ์

7. นำผลงานที่เก็บรายละเอียดเสร็จ ใช้ดินน้ำมันรีดเป็นแผ่นกันห่างจากตัวผลงานประมาณ 10 เซนติเมตร เทปูนพลาสติกให้เต็ม
8. หางด้านล่างขึ้นนำดินน้ำมันออกจากปูนก็จะได้แม่พิมพ์ปูนที่มีความหนาจากตัวผลงาน ทุกด้าน 10 เซนติเมตร
9. ทำความสะอาดโดยการเช็ดให้เรียบร้อยแล้วปล่อยจนพิมพ์ปูนแห้ง
10. ใช้น้ำสลักจากดินคอมพาวด์หรือดินดูดอากาศ เทเป็นชั้นจนเต็มพิมพ์ทิ้งไว้ ประมาณ 1 วัน เมื่อดินเริ่มแห้งก็นำดินที่เทออกจากแม่พิมพ์ ตากไว้จนพอมีความแข็งที่จะตัดได้มาตัดเป็นชิ้นเพื่อทำการแตกไว้

5. การเผาดินดิบ

11. นำดินที่ตากไว้จนแห้งมาเข้าเครื่องอบอุณหภูมิ
12. ทำการเผาดินดิบอุณหภูมิ 900 องศาเซลเซียส
13. นำดินดิบที่ผ่านการเผามาตกแต่งเก็บรายละเอียดความคมชัด

6. การเคลือบเฟอร์ริก

14. ทำความสะอาดดินคืบที่ผ่านการตกแต่งมาวางเรียงตามตำแหน่งของภาชนะ นำเฟอร์ริกมาทำให้ทั่วผลงานแล้วนำผ้ามาเช็ดส่วนที่รับแสงในตัวผลงานรอนแห้งแล้วนำไปเผาเคลือบ

15. เผาเคลือบจนเสร็จสมบูรณ์

16. นำผลงานชิ้นเล็กใช้ข้อบร็อกซ์ติดมาวางเรียงลงบนกรอบไม้ที่เตรียมไว้งานเสร็จสมบูรณ์

7. **วัสดุในการสร้างสรรค์** เกณฑ์การวิเคราะห์การใช้วัสดุในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมประเภทนูนเนื้อหาเกี่ยวกับช้างและพระพิฆเนศวร

ประเภทของวัสดุแบ่งออกได้ดังนี้

1. วัสดุที่เกิดจากธรรมชาติ
2. วัสดุที่เกิดจากมนุษย์สร้างขึ้น

6.1 ผลงานช่วงที่ 1-2 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2549 – 2551 จำนวน 4 ชิ้น ใช้วัสดุดังนี้
ผลงานชื่อ บันท้าย , หน้าช้าง , ขาช้าง , พระพิฆเนศวร 1

ประเภทของวัสดุแบ่งออกได้ดังนี้

1. วัสดุที่เกิดจากธรรมชาติ
 - ไม้กระดานรอง
2. วัสดุที่เกิดจากมนุษย์สร้างขึ้น
 - ดินน้ำมัน
 - ปูนปลาสเตอร์
 - ยางซิลิโคนพร้อมตัวเร่ง
 - เรซิน
 - ไฟเบอร์กลาส
 - น้ำยาโมโน
 - อีป็อกซี่

6.2 ผลงานช่วงที่ 3 สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 1 ชิ้น

ผลงานชื่อ แม่รับกับ AT

ประเภทของวัสดุแบ่งออกได้ดังนี้

1. วัสดุที่เกิดจากธรรมชาติ
 - ไม้กระดานรอง
2. วัสดุที่เกิดจากมนุษย์สร้างขึ้น
 - ดินน้ำมัน
 - ปูนปลาสเตอร์
 - ดินคอมพาวด์เดอร์
 - เฟอริก